

ಸುಧಾರಿತ ತೆಂಗು ಬೇಸಾಯ

ಕೇಂದ್ರ, ತೋಟದ ಬೆಳೆಗಳ ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರ,
ಕಾಸರಗೋಡು - 671 124, ಕೇರಳ

ಪ್ರಕಾಶಕರು

ಡಾ. ಎಮ್. ಕೆ. ನಾಯರ್
ನಿರ್ದೇಶಕರು
ಸಿ.ಪಿ.ಸಿ. ಆರ್.ಆರ್.
ಕಾಸರಗೋಡು.

ವಿಷಯ ಸಂಗ್ರಹಣೆ
ಮತ್ತು
ಸಂಪಾದನೆ

ಎಮ್. ಆರ್. ಹೆಗಡೆ
ಮತ್ತು
ಕೆ.ಕೆ. ಎನ್. ನಂಬಿಯಾರ್

ಕೃಷಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಕೇಂದ್ರ,
ಕೇಂದ್ರಿಯ ತೋಟದ ಬೆಳೆಗಳ ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರ,
ಕಾಸರಗೋಡು - 671124, ಕೇರಳ.

ಸುಧಾರಿತ ತೆಂಗು ಬೇಸಾಯ

ತೆಂಗು ಸಸ್ಯ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಾ ಸುಂದರವಾದ ಮತ್ತು ಅತಿ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಗಿಡ. ತೆಂಗಿನ ಸಸ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದ ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ನಾಮಧೇಯ ಕೊಕೊಸ್‌ನ್ಯುಸಿಫೇರಾ. ತೆಂಗಿನ ಮರದಿಂದ ಮಾನವನಿಗೆ ಆಗುವ ಉಪಯೋಗಗಳು ಅಪಾರ. ಇದರಿಂದ ಆಹಾರ, ಪಾನೀಯ, ಇಂಧನಕ್ಕೆ ಸೌದೆ, ವಸತಿಗೆ ಮರಮುಟ್ಟು ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಕಚ್ಚಾವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರ ಈ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಗುಣಧರ್ಮಕ್ಕಾಗಿಯೇ ತೆಂಗನ್ನು "ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ" ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಸುಮಾರು 15 ದಶಲಕ್ಷ ಹೆಕ್ಟೇರಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಸರಾಸರಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ 10043 ಮಿಲಿಯನ್ ಕಾಯಿಗಳು ಇರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತೆಂಗಿನ ಉತ್ಪಾದನಾ ಶಕ್ತಿ ಅದರ ಶಕ್ತಿಯೆ ಹೊಂದಿಸಿದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಕಡಿಮೆ. ಸದ್ಯದ ಎಣ್ಣೆಕಾಳುಗಳ ಕೊರತೆಯಲ್ಲಿ ತೆಂಗಿನ ಉತ್ಪಾದನೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ.

ವಾಯುಗುಣ ಮತ್ತು ಮಣ್ಣು :

ತೆಂಗು ವಿವಿಧ ಹವಾಗುಣಗಳಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಸೂಕ್ತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದರೆ ಮಾತ್ರ ಉತ್ತಮ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡಬಲ್ಲದು. ಈ ಮರವನ್ನು ಸಮುದ್ರ ಮಟ್ಟಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಎತ್ತರದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ 1000 ಮೀಟರ್‌ಗಳ ವರೆಗೆ ಬೆಳೆಯಬಹುದು. ತೆಂಗಿನ ಮರವು ಮಳೆಯ ವಿತರಣೆ ಮತ್ತು ತೀವ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಸ್ತಾರವಾದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಸಹಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಸುಮಾರು 200 ಸೆ.ಮೀ ನಷ್ಟು ಒಂದೇ ಸಮಾನಗಿ ಹಂಚಿಕೆಯಿರುವ ವಾರ್ಷಿಕ ಸರಾಸರಿ ಮಳೆಯು ಯಥೋಚಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ತೆಂಗು ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ ಫಲಪ್ರದವಾದ ಹೆಚ್ಚು ನೀರನ್ನು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಬಸಿಯುವಿಕೆ ಇರುವ ಮಣ್ಣಿನ ಬಗೆಗಳು ಬಲು ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದದ್ದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಭೂ ಗರ್ಭದ ನೀರಿನ ಮೂಲವಿರುವ ಮರಳು ಮಿಶ್ರಿತ ಮಣ್ಣುಗಳು, ಕಾಲು ವೈವಸ್ಥೆಯ ಅಡಚಣೆಯಿರುವ - ಸಡಿಲ ಜೇಡಿ ಮಣ್ಣುಗಳು, ನೆಲದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಬಂಡೆಯಿರುವ ಜಿಂಬಿಟ್ಟಿಗೆ ಮಣ್ಣುಗಳು ಮತ್ತು ಬಹುವಾಗಿ ಸವೆದು ಹೋಗುವ ಶಕ್ತಿಹೀನವಾದ ಮಣ್ಣುಗಳು ತೆಂಗಿನ ಕೃಷಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದುವುಗಳಲ್ಲ.

ತೆಂಗಿನ ಮರದ ತಳಿಗಳು :

ತೆಂಗಿನಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಎತ್ತರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವ ಮತ್ತು ಗಿಡ್ಡವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವ ಎರಡು ಗುರುತಿಸಲಾಗುವಂತಹ ತಳಿಗಳಿವೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಾಗುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಗಿಡ್ಡನೆಯ ತಳಿಗಳೆಂದರೆ ಚೌಫಾಟ್ ಗಿಡ್ಡ ತಳಿ ಮತ್ತು ಮಲಯನ್ ಕುಳ್ಳನೆಯ ತಳಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮೂರು ಬಣ್ಣದ ತಳಿಗಳಿವೆ. ಹಸಿರು, ಹಳದಿ ಮತ್ತು ಕಿತ್ತಳೆ. ಈ ಗಿಡ್ಡ ತಳಿಗಳನ್ನು ಎಳನೀರಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಂಕರಣ ತಳಿಗಳನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸಲು ಬೆಳೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಎತ್ತರದ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಕುಳ್ಳನೆಯ ಜಾತಿಗಳ ವಿವಿಧ ಸಂಕರಣ ತಳಿಗಳನ್ನು ನವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಕರಣ ತಳಿ ಬಗೆಗಳನ್ನು ಎರಡು ಸ್ಪಷ್ಟ ಗುಂಪುಗಳಾಗಿ ವಿಭಾಗಿಸಬಹುದು. ಎತ್ತರ x ಗಿಡ್ಡ (T x D) ಮತ್ತು ಗಿಡ್ಡ x ಎತ್ತರ (D x T). ಲಕ್ಷ್ಯಗಂಗಾ ಎಂಬುದು T x D ಸಂಕರ ತಳಿ ಮತ್ತು ಚಂದ್ರ ಸಂಕರ ಎಂಬುದು D x T ಸಂಕರಣ ತಳಿ. ಈ ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದ ಹೈಬ್ರಿಡ್ ತಳಿಗಳ ಗುಣಗಳೆಂದರೆ ಬೇಗ ಫಲ ಕೊಡುವುದು, ಫಲ ಬರುವ ಮೊದಲನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕ್ರಮಬದ್ಧ ಇಳುವರಿಯನ್ನೀಯುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು. ಲಕ್ಷ್ಯಗಂಗಾ ಮತ್ತು ಚಂದ್ರಲಕ್ಷ್ಮಾ ಸಂಕರ ತಳಿಗಳಿಗೆ ನೀರಿನ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಸಹಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಿರುವುದು ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ.

ಅಧ್ಯಯನದ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಕೆಳಗಿನ ತಳಿಗಳನ್ನು ಅದರ ಮುಂದೆ ನಮೂದಿಸಿದ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿ ಕರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬಹುದು.

ಪಶ್ಚಿಮ ತೀರದ ಎತ್ತರದ ತಳಿ	ಕೇರಳ, ಕರ್ನಾಟಕ, ಗುಜರಾತ್, ಬಿಹಾರ್, ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶ, ಲಕ್ಷದ್ವೀಪ, ಒರಿಸ್ಸಾ, ತಮಿಳುನಾಡು ಮತ್ತು ತ್ರಿಪುರಾ.
ಚಂದ್ರಕಲ್ಪ	ಎಲ್ಲಾ ತೆಂಗು ಬೆಳೆಯುವ ರಾಜ್ಯಗಳು
ಅಂಡಮಾನ್ ಸಾಧಾರಣ ತಳಿ	ಅಂಡಮಾನ್, ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶ, ಬಿಹಾರ್, ಆಸ್ಸಾಮ್, ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶ, ಕೇರಳ, ಒರಿಸ್ಸಾ, ಪಾಂಡಿಚೇರಿ, ತಮಿಳುನಾಡು, ತ್ರಿಪುರಾ ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಲ.
ಪೂರ್ವ ತೀರದ ಎತ್ತರದ ತಳಿ	ತಮಿಳುನಾಡು, ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶ, ಬಿಹಾರ್, ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶ, ಒರಿಸ್ಸಾ, ಪಾಂಡಿಚೇರಿ, ಅಂಡಮಾನ್ ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಲ.
ತಿಪಟೂರು ಎತ್ತರ ತಳಿ	ಕರ್ನಾಟಕ
ಬೆನ್ಸಾಲಿಯಮ್ ತಳಿ	ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮತ್ತು ಗೋವಾ

ನೆಡಲು ಬೇಕಾದ ಸಸಿ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಉತ್ಪಾದನಾ ಕ್ರಮ :

ತೆಂಗಿನ ಉತ್ಪಾದನಾ ಶಕ್ತಿ ನೆಟ್ಟು 8-10 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರವೇ ತಿಳಿದು ಬರುವುದರಿಂದ ಮೂಲ ನೆಡುವ ಸಸಿಗಳು ಕಡಿಮೆ ದರ್ಜೆಯದಾಗಿದ್ದರೆ ಹೊಸ ತೋಟಗಳು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಸಫಲವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಮೊದಲೇ ಗುರುತಿಸಲಾದ ಹೆಚ್ಚು ಇಳುವರಿಯನ್ನೀಯುವ ತಾಯಿ ಮರಗಳಿಂದ ಬೀಜದ ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ನೆಟ್ಟು ಅವುಗಳಿಂದ ಆಯ್ದ ಸಸಿಗಳನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಸಸಿ ಬೆಳೆಯುವ ವಿವಿಧ ಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಆಯ್ಕೆಗಳನ್ನು

ಯಾಡುವುದರಿಂದ ಕೀಳು ದರ್ಜೆಯ ಸಸಿಗಳನ್ನು ತೊರೆದು ಒಳ್ಳೆಯ ದರ್ಜೆಯ ನೆಡುವ ಸಸಿಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು.

ತೋಟದ ನಿರ್ವಹಣೆ :

ಸ್ಥಳದ ಆಯ್ಕೆ :

ಸಸಿ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆಂದು ಆಯ್ದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಸಫಲವಾದ ಮತ್ತು ಸುಲಭವಾಗಿ ಪ್ರದಿಯಾಗುವಂತಹ ಮಣ್ಣು, ಸರಿಯಾದ ಕಾಲುವೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ನೀರಾವರಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಯಥೋಚಿತ ಅವಕಾಶ ಇರಬೇಕು.

ಜಾಗ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮತ್ತು ನೆಡುವುದು :

ಹೊಸದಾಗಿ ತೆಂಗಿನ ಸಸಿಗಳನ್ನು ನೆಡಲಿರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿರುವಂತ ಪೊದೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಬೇಡದ ಮರಗಳನ್ನು ಕಡಿದು, ಅವುಗಳನ್ನು ಬುಡ ಮತ್ತು ಬೇರು ಸಮೇತ ಕಿತ್ತು ಆ ಜಾಗವನ್ನು ಹಸನು ಮಾಡಬೇಕು. ಗುಣಿಯ ಗಾತ್ರವು ಮಣ್ಣಿನ ಬಗೆ ಮತ್ತು ಅಂತರ್ಜಲ-ಪಾತಳಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಚಿಂಬಿಟ್ಟಿಗೆ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅಂತರ್ಜಲ ಪಾತಳಿ ಬಹು ಆಳವಿರುವ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಆಳವಾದ ಅಂದರೆ 1.3 ಘನಮೀಟರ್ ಗಾತ್ರದ ಗುಂಡಿಗಳನ್ನು ತೋಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅಂತರ್ಜಲ ಪಾತಳಿಯು ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದು ಹೋಗದ ಹಗುರವಾದ ಮರಳು ಮಿಶ್ರಿತ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಘನಮೀಟರ್ ಗುಂಡಿಗಳು ಯಥೋಚಿತವೆನಿಸಿದರೆ, ನೆಡುವ ಮುಂಚೆ ಗುಣಿಗಳ ಬುಡವನ್ನು ಸಡಿಲಗೊಳಿಸಿ, ಮೇಲ್ಮಣ್ಣನ್ನು ಸುಮಾರು ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಅಂದರೆ 50 ಸೆ.ಮೀ.ನಷ್ಟು ತುಂಬಬೇಕು. ನೀರಿನ ಅಭಾವದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ತೀವ್ರವಾಗಿರುವ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಡೆ ಮಣ್ಣು ಹಾಕುವ ಮುಂಚೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೆಮ್ಮಣ್ಣು ಹಾಕಿ ಎರಡು ಮೂರು ಪದರದಷ್ಟು ಒಣಗಿದ ತೆಂಗಿನ ಸಿಪ್ಪೆಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ತಗ್ಗಿದ ಮೇಲ್ಭಾಗವು ಮೇಲ್ಮುಖವಾಗಿರುವಂತೆ ಹಾಕಬೇಕು. ಚಿಂಬಿಟ್ಟಿಗೆ ಮಣ್ಣಿನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕಿ.ಗ್ರಾಂ. ಉಪ್ಪು ಹಾಕುವುದರಿಂದ ಗಟ್ಟಿ ನೆಲವನ್ನು ಸಡಿಲಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಸಹಾಯವಾಗುವುದು.

ನೆಡುವ ಅಂತರ :

ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ 7.5 ರಿಂದ 9.0 ಮೀಟರ್ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಗಿಡಗಳನ್ನು ನೆಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಹೀಗೆ ಬೌಕ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ನೆಡುವುದರಿಂದ ಒಂದು ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಜಾಗದಲ್ಲಿ 177ರಿಂದ 124 ತೆಂಗಿನ ಗಿಡಗಳನ್ನು ನೆಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು. ತ್ರಿಕೋನ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಿದರೆ 20 ರಿಂದ 25 ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಿಡಗಳನ್ನು ನೆಡಬಹುದು. ಬೇಲಿ ಪದ್ಧತಿ (Hedge method)ಯಲ್ಲಿ ಸಾಲಿನಿಂದ ಸಾಲಿಗೆ 9 ರಿಂದ 10 ಮೀಟರ್ ಮತ್ತು ಗಿಡದಿಂದ ಗಿಡಕ್ಕೆ 5ರಿಂದ 5.5 ಮೀ ಅಂತರವಿರುವಂತೆ ನೆಡಬಹುದು. ತೆಂಗಿನೊಂದಿಗೆ ಮಿಶ್ರ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಉದ್ದೇಶವಿದ್ದಲ್ಲಿ ತೆಂಗಿನ ಸಾಲುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಂತರವನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು.

ನೆಡುವ ಕಾಲ :

ನೆಡುವ ಕಾಲವು ಸ್ಥಳೀಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನೀರು ಬಸಿದು ಹೋಗುವ, ನೀರು ನಿಲ್ಲದಂತೆ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ನೆಡಲು ಸರಿಯಾದ ಸಮಯವೆಂದರೆ ಮಳೆಯ ಆರಂಭಕಾಲ. ನೀರಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿದ್ದಲ್ಲಿ ಮಳೆಯ ಆರಂಭದ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಮುಂಚೆಯೇ ಸಸಿಗಳನ್ನು ನೆಡುವುದರಿಂದ ಸಸಿಗಳು ಶೀಘ್ರವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಚೆನ್ನಾಗಿಯೂ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ನೀರು ನಿಲ್ಲುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿರುವ ತಗ್ಗಿನ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಜೋರಾದ ಮಳೆ ಬಿದ್ದ ನಂತರ ಅಥವಾ ಮಳೆಗಾಲ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಬಹು ಮುಂಚೆ ನೆಡುವುದು ಅವಶ್ಯ.

ಚಿಕ್ಕ ಗಿಡಗಳ ಆರೈಕೆ :

ಚಿಕ್ಕ ಸಸಿಗಳ ಬಗೆಗೆ ನೆಟ್ಟ 3 ರಿಂದ 4 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಸರಿಯಾದ ಲಕ್ಷ್ಯ ವಹಿಸುವುದು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ. ನೆಟ್ಟ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಮಳೆಗಾಲವು ಮುಗಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಒಂದೊಂದು ಸಸಿಗೆ ತೆಂಗಿನ ಗರಿಗಳಿಂದ ನೆರಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಮಳೆ ಇಲ್ಲದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ನೀರರೆಯುವುದು ಬಹು ಮುಖ್ಯ. ಸುಮಾರಾಗಿ 45 ಲೀಟರ್ ನೀರನ್ನು 4 ದಿವಸಗಳಿಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಕೊಡುವುದು ಒಳಿತು. ನೀರು ನಿಲ್ಲುವ ಪ್ರಮೇಯವಿದ್ದಲ್ಲಿ ನೀರು ಸರಿಯಾಗಿ ಹರಿದು ಹೋಗುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಸಿಯ ಸುತ್ತಲೂ ಕಳೆ ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದು ಅತಿ ಮುಖ್ಯ. ಗುಳಿಗಳೊಳಗೆ ಹರಿದು ಬರುವ ನೀರು ಮತ್ತು ಮಣ್ಣು ಇವುಗಳ ಸಸಿಯ ಕಂಠ ಮತ್ತು ಎಲೆಯ ಪರ್ವಕೋನವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಬಿಡದಂತೆ ಜಾಗರೂಕತೆ ವಹಿಸಬೇಕು.

ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದ ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರದ ಪ್ರಮಾಣ

	ಮೇ - ಜೂನ್			ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ - ಅಕ್ಟೋಬರ್		
	ಎನ್. ಪಿ.	ಕೆ.	ಕೆ.	ಎನ್.	ಪಿ.	ಕೆ.
ಮೊದಲನೇ ವರ್ಷ	-	-	-	50	40	135
ಎರಡನೇ ವರ್ಷ	50	40	135	110	80	270
ಮೂರನೇ ವರ್ಷ	110	80	270	220	160	540
ನಾಲ್ಕು ಮತ್ತು ಆ ನಂತರದ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ	170	120	400	330	200	800

ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಕುವುದು:

ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದ ಗಿಡಗಳಿಗೆ 0.5 ಕೆ.ಜಿ. ಸಾರಜನಕ, 0.32 ಕೆ.ಜಿ. ರಂಜಕ ಮತ್ತು 1.2 ಕೆ.ಜಿ. ಪೊಟ್ಯಾಶ್ ಅನ್ನು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರಗಳಾದ ಯೂರಿಯಾ, ಅಲ್ಯಾಫೋಸ್, ರಾಕ್‌ಫಾಸ್ಫೇಟ್, ಮ್ಯೂರಿಯೇಟ್ ಆಫ್‌ಪೊಟ್ಯಾಶ್, ಸುಫಲಾ, ಫಾಕ್ಟೋಫಾಸ್ ಮತ್ತು ಇತರೇ ಕೃತಕ ಗೊಬ್ಬರಗಳ ಮಿಶ್ರಣಗಳನ್ನು ಈ ಮೇಲಿನ ಪೋಷಕಾಂಶಗಳ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು

ಒದಗಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು. ಜೆಂಬಿಟ್ಟಿಗೆ ಮತ್ತು ಅಮ್ಮ ಮಣ್ಣಿನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಸ್ಕೂರಿಫಾಸನ್ನು ರಂಜಕದ ಮೂಲಾಧಾರವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು. ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರಗಳನ್ನು ಎರಡು ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದು ಒಳಿತು. ಮೇಲೆ ನಮೂದಿಸಿದ ಪ್ರಮಾಣದ ಒಂದನೇ ಮೂರು ಅಂಶವನ್ನು ಮೇ-ಜೂನ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಗಿಡದ ಬುಡದಿಂದ 2 ಮೀಟರ್ ಸುತ್ತಲಿನ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಚಿಮ್ಮುಕಿಸಿ, ಗುದ್ದಲಿಯಿಂದ ಸಣ್ಣಗೆ ಕೊಚ್ಚಿ ಮಣ್ಣಿನೊಡನೆ ಸೇರಿಸಬೇಕು. ಇನ್ನುಳಿದ ಎರಡು ಮೂರು ಅಂಶವನ್ನು ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್-ಅಕ್ಟೋಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕತಕ್ಕದ್ದು. ಆಗ ಗಿಡದ ಬುಡದಿಂದ 2 ಮೀಟರ್ ತ್ರಿಜ್ಯದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ 25 ಸೆಂ. ಮಿ. ಅಳ ಮಣ್ಣನ್ನು ಅಗೆದು ಅದರಲ್ಲಿ 50 ಕೆ.ಜಿ. ಹಸಿರೇ ಗೊಬ್ಬರ ಅಥವಾ ಕಾಂಪೋಸ್ಟ್ ಹಾಕಿ, ಉಳಿದ ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರಗಳನ್ನು ಅದರ ಮೇಲೆ ಉದುರಿಸಿ ತೆಳ್ಳಗೆ ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಮುಚ್ಚಬೇಕು.

ಮೊದಲ ಹಂತದ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು, ನೆಟ್ಟ ಮೂರು ತಿಂಗಳ ನಂತರ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು. ಎರಡು ವರುಷದ ಸಸಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಯದ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ನಮೂದಿಸಿದ ಒಂದನೇ ಮೂರು ಅಂಶ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಎರಡು ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಮೇ ಮತ್ತು ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್-ಅಕ್ಟೋಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು. ಮೂರು ವರುಷದ ಸಸಿಗಳಿಗೆ ಈ ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದ ಪ್ರಮಾಣದ ಎರಡರಷ್ಟು ಗೊಬ್ಬರ ಕೊಡಬೇಕು. ನೆಟ್ಟನಾಲ್ಕು ವರುಷದ ನಂತರ ಪ್ರಾಯದ ಗಿಡಕ್ಕೆ ನಮೂದಿಸಿದ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಪೋಷಕಾಂಶಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು.

ಈ ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದ ಪೋಷಕಾಂಶಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಪ್ರತಿ ಪ್ರಾಯದ ಗಿಡಕ್ಕೆ 1 ಕೆ.ಜಿ ಯೂರಿಯಾ, 1.5 ಕೆ.ಜಿ ಮಸ್ಕೂರಿಫಾಸ್, ಅಮ್ಮ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ 2 ಕೆ.ಜಿ. ಸುಫರ್‌ಪಾಸ್ಫೇಟ್ ಇತರೇ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು 2 ಕೆ.ಜಿ. ಮೂರಿಯೇಟ್ ಆಫ್ ಪೊಟ್ಯಾಶ್ ಅನ್ನು ಎರಡು ಹಂತದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕು. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತೆಂಗಿನ ಗಿಡಗಳಿಗಾಗಿಯೇ ತಯಾರಿಸಿದ ಮಿಶ್ರಗೊಬ್ಬರ (10N:5P₂O₅:20K₂O) ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಐದು ಕೆ.ಜಿ. ಯಷ್ಟನ್ನು ಎರಡು ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

ಮಧ್ಯಮ ತರದ ತೆಂಗಿನ ಬೇಸಾಯ ಕ್ರಮ ಅನುಸರಿಸುವಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 340 ಗ್ರಾಂ ಸಾರಜನಕ, 170 ಗ್ರಾಂ ರಂಜಕ ಮತ್ತು 680 ಗ್ರಾಂ ಪೊಟ್ಯಾಶ್ ಪ್ರತಿ ಗಿಡಕ್ಕೆ ಎರಡು ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಮೂರನೇ ಒಂದು ಅಂಶ ಮೇ-ಜೂನ್ ನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಎರಡನೇ-ಮೂರು ಅಂಶ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್-ಅಕ್ಟೋಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುವುದು.

ಯಾವಾಗಲೂ ನಮೂದಿಸಿದ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಪೋಷಕಾಂಶಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾ ಬರುವುದರಿಂದ, ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿನ ರಂಜಕದ ಪ್ರಮಾಣ ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದು. ಅಂತಹ ಪ್ರಮಾಣ 80 ಪಿ.ಪಿ.ಎಮ್.ಕ್ಕಿಂತ ಅಧಿಕವಾದಾಗ ರಂಜಕಯುಕ್ತ ಗೊಬ್ಬರಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಪ್ರಮಾಣ 60 ಪಿ.ಪಿ.ಎಮ್.ಗೆ ಬರುವವರೆಗೆ ಕಡಿತ ಮಾಡಬಹುದು.

ಆಮ್ಲಯುಕ್ತ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದ ಪೋಷಕಾಂಶಗಳಿಗೆ ಹೊರತಾಗಿ 1ಕೆ.ಜಿ. ಡೊಲೊಮೈಟ್ ಅಥವಾ 1 ಕೆ.ಜಿ. ಸುಟ್ಟ ಸುಣ್ಣ ಮತ್ತು 500 ಗ್ರಾಂ ಮ್ಯಾಗ್ನೀಷಿಯಂ ಸಲ್ಫೇಟ್

ಪ್ರತಿ ಗಿಡಕ್ಕೆ ಕೊಡುವುದು ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿ. ಡೊಲೋಮೈಟ್ ಅಥವಾ ಸುಟ್ಟ ಸುಣ್ಣವನ್ನು ಏಪ್ರಿಲ್-ಮೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಗಿಡದ ಸುತ್ತ ಚಿಮುಕಿಸಿ ಮಣ್ಣಿನೊಡನೆ ಮಿಶ್ರ ಮಾಡಬೇಕು. ಇವುಗಳನ್ನು ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರದೊಡನೆ ಕೂಡಿಸಿ ಹಾಕತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಮ್ಯಾಗ್ನೀಶಿಯಂ ಸಲ್ಫೇಟ್‌ನ್ನು ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರದೊಡನೆ ಸಪ್ಲಂಬರ್-ಅಕ್ಟೋಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕುವುದ ಒಳಿತು.

ಮರಳು ಮಣ್ಣಿನ ಪ್ರದೇಶವಾದ ಕೇರಳದ ಒನಟ್ಟುಕರಾ (ಕ್ಯಾಲೋನ್ ಮತ್ತು ಅಲೆಪ್ಪಿ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ) 500 ಗ್ರಾಂ ಸಾರಜನಕ + 300 ಗ್ರಾಂ ರಂಜಕ + 1000 ಗ್ರಾಂ ಪೊಟಾಶ್ ಮತ್ತು 500 ಗ್ರಾಂ ಮಾಗ್ನೀಶೈಟ್ (3 ಕೆ.ಜಿ. ಮಾಗ್ನೀಶಿಯಂ ಸಲ್ಫೇಟ್)ನ್ನು ಪ್ರತಿಗಿಡಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹಾಕುವುದು ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿ.

ನೀರಾವರಿ ಮತ್ತು ಕಾಲುವೆಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆ :

ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮಳೆಯಿಲ್ಲದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೀರಾವರಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮರಗಳ ಉತ್ಪಾದನಾ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತಕ್ಕ ಮಟ್ಟಿಗಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಪಶ್ಚಿಮ ತೀರದ ಮರಳು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ 2 ಸ.ಮೀ. ನೀರನ್ನು ದಿಸೆಂಬರ್-ಜನವರಿಯಲ್ಲಿ ಐದು ದಿವಸಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಚ್-ಮೇನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ದಿವಸಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಕೊಡುವುದು ಒಳಿತು. ಪಾತಿ ನೀರಾವರಿ ಅನುಸರಿಸುವುದಿದ್ದಲ್ಲಿ 200 ಲೀಟರ್ ಪ್ರತಿ ಗಿಡಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ದಿವಸಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಹಾಯಿಸುವುದು ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿ. ತೆಂಗಿನ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಬಹುದಾದ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಭಾವೀ ಪದ್ಧತಿಯೆಂದರೆ 'ಜನುಗು ನೀರಾವರಿ'. ಈ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಗಿಡಕ್ಕೆ 30 ಲೀಟರ್ ನೀರನ್ನು ಪ್ರತಿ ದಿವಸ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನೀರಿನ ಅಭಾವವಿರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ 30 ಲೀಟರ್ ನೀರನ್ನು ಒಂದು ದಿವಸ ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನೊಂದು ದಿವಸ ಕೊಡಬಹುದು.

25 ಕೆ.ಜಿ. ತೆಂಗಿನ ನಾರಿನ ಪುಡಿಯನ್ನು ಮಣ್ಣಿನ - ಹೊದಿಕೆಯಾಗಿ ಅಥವಾ ತೆಂಗಿನ ಸಿಪ್ಪೆಗಳನ್ನು ಉಬ್ಬಿದ ಮಧ್ಯಭಾಗವು ಮೇಲ್ಮುಖವಾಗಿರುವಂತೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು. ನೀರಿನ ಅಭಾವವಿರುವ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ತೆರಿ ಮಣ್ಣು ಮತ್ತು ಇತರ ಹಗುರ ಮಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ತೇವವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಈ ಸಿಪ್ಪೆಗಳು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಉಪಯೋಗಕಾರಿ.

ಮಧ್ಯಂತರ ಬೇಸಾಯ :

ಸಮಯೋಚಿತ ಮಧ್ಯಂತರ ಬೇಸಾಯ ಲಾಭಕರ. ಇಂತಹ ಕೃಷಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳೆಂದರೆ, ಹೂಳುವುದು, ಗುದ್ದಲಿಯಿಂದ ಅಗೆಯುವುದು, ಮಣ್ಣಿನ ಗುಡ್ಡೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅನಂತರ ಅದನ್ನು ಹರಡುವುದು. ಕಾಂಡದಿಂದ 2 ಮೀ. ತ್ರಿಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣನ್ನು ಮಳೆಗಾಲದ ಮೊದಲು ಅಗೆದು ತೆಗೆದು ಮಳೆಗಾಲ ಕಳೆದ ನಂತರ ತುಂಬುವುದು ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿ.

ಹೊದಿಕೆ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದು :

ತೆಂಗಿನ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಲು ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಬಹುದಾದ ದ್ವಿದಳ ಹೊದಿಕೆ ಬೆಳೆಯೆಂದರೆ

ಓಮೊಸಾ ಇನ್‌ವಿಸಾ, 'ಸ್ಟ್ರೆಲೊಸಾಂಟಿಸ್ ಗ್ರಾಸಿಲಿಸ್' ಮತ್ತು ಕ್ಯಾಲಾಪೊಗೊನಿಯಮ್ ಮ್ಯುಕುನೊಯ್ಡಸ್ ಇವಲ್ಲದೆ ಹಸಿರಲೆ ಗೊಬ್ಬರದ ಗಿಡಗಳಾದ ಸನ್‌ಹೆಂಪ್, 'ಕ್ರೋಟೊಲೇರಿಯಾ ಜನ್ನಿಯಾ' ಮತ್ತು 'ಟ್ರೈಪೊಸಿಯಾ ಪರ್‌ಪೂರಿಯಾ'ಗಳನ್ನು ಸಹ ಬೆಳೆಯಬಹುದು. ಈ ಹೊದಿಕೆ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಮೊದಲಿನ ಮುಂಗಾರು ಮಳೆ ಬಿದ್ದ ನಂತರ ನೆಡುವುದು ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿ.

ಆಂತರಿಕ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವುದು :

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬೆಳೆಸಬಹುದಾದ ಆಂತರಿಕ ಬೆಳೆಗಳೆಂದರೆ ಅನಾನಸ್, ಬಾಳೆ, ಸುವರ್ಣಗಡ್ಡೆ ಕಡಲೆ ಕಾಯಿ, ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ, ಸಿಹಿ ಗಣಸು ಮತ್ತು ಮರಗೆಣಸು ಹಳೆಯ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಮಿಶ್ರ ಬೆಳೆಯಾಗಿ ನಡುವಿನಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗವೆನಿಸಿದ ಕೆಲ ಬೆಳೆಗಳೆಂದರೆ ಕೋಕೋ, ಕಾಳು ಮೆಣಸು, ದಾಲ್ಚಿನ್ನಿ ಮತ್ತು ಲವಂಗ. ಹೀಗೆ ಆಂತರಿಕ ಅಥವಾ ಮಿಶ್ರ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆದಾಗ ನೀರು ಮತ್ತು ಸಮತೂಕವಾದ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಹಾಕುವುದು ಮುಖ್ಯ.

ಮಿಶ್ರ ಕೃಷಿ :

ತೆಂಗನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮೇವಿನ ಹುಲ್ಲಿನ ಕೊರತೆಯಿಂದಾಗಿ ಹಾಲಿನ ಅಭಾವವಿದ್ದುದ್ದು ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ. ತೆಂಗಿನ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಹೈಬ್ರಿಡ್ ನೇಪಿಯರ್ ಮತ್ತು ಗಿನಿ ಹುಲ್ಲನ್ನು ಮಿಶ್ರ ಬೆಳೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುದು ಫಲಪ್ರದವೆಂದು ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಹೀಗೆ ಒಂದು ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಹುಲ್ಲಿನಿಂದ 5 ರಿಂದ 6 ಆಕಳನ್ನು ಸಾಕಬಹುದು.

ಸಸ್ಯ ಸಂರಕ್ಷಣೆ :

ಕೀಟಗಳು :

ತೆಂಗಿನ ಮರಕ್ಕೆ ತಗಲುವ ಅತೀ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಕೀಟಗಳೆಂದರೆ ಸುಳಿಕೊರಕ ದುಂಬಿ, ಕಪ್ಪು ತಲೆಯ ಕಂಬಳಿ ಹುಳು, ಕೆಂಪು ಸೊಂಡಿಲು ದುಂಬಿ ಮತ್ತು ಬೇರು ತಿನ್ನುವ ಹುಳು.

ಸುಳಿ ಕೊರಕ ದುಂಬಿ :

ಇದು ಮೊಗ್ಗು ಅಥವಾ ಸುಳಿಗಳ ಮೃದುವಾದ ಅಂಗಾಂಶಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಕೊರೆದು ಇನ್ನು ಅರಳದಿರುವ ಗರಿಗಳು, ತಾಳಗುಚ್ಚವನ್ನು ಆವರಿಸುವ ಉಪಪತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಪರ್ಣಾಂಗಗಳ ತೊಟ್ಟು, ಅದರ ಅಡಿ ಭಾಗಗಳು, ಇವುಗಳನ್ನು ಕೊರೆದು ಅಂಗಾಂಶಗಳನ್ನು ಅಗಿದು ಹಾಕಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾದ ಎಲೆಗಳು ಹೊರ ಬಂದ ನಂತರ ಒಂದು ಬೀಸಣಿಗೆಯಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಧ್ರುವ, ಎಲೆಯ ನಡುವಿನ ಕಡ್ಡಿಯ ಎರಡೂ ಬದಿಯಲ್ಲಿನ ಗರಿಗಳು ಒಂದೇ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕತ್ತರಿಸಿದಂತಿರುತ್ತದೆ.

ಈ ಕೀಟಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಳೆತ ಜೈವಿಕ ಕಸ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಬಹುಬೇಗ ವೃದ್ಧಿಗೊಳ್ಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೊಂದಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುವ ಜೈವಿಕ ಕಸವನ್ನು ದೂರ ಸರಿಸಿ

ತೋಟವನ್ನು ಶುಭ್ರವಾಗಿ ಇಡಬೇಕು. ಮರಗಳ ಸುಳಿಯೊಳಗೆ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕೊಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ತೂರಿ ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ಈ ದುಂಬಿಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆಳೆದು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ ಸಾಯಿಸುವುದು ಸಹ ಒಂದು ಫಲಪ್ರದ ನಿಯಂತ್ರಣ. ಎರಡು ಅಥವಾ ಮೂರು ಬಹು ಒಳಗಿನ ಗರಿಗಳ ಪರ್ವಕೋನಗಳಿಗೆ ಶೇಕಡಾ 5 ರ ಬಿ. ಎಚ್. ಸಿ ಮತ್ತು ಮರಳು ಮಿಶ್ರಣವನ್ನು ತುಂಬುವುದೂ ಸಹ ಒಂದು ಫಲಕಾರಿ ನಿರೋಧಕ ಪದ್ಧತಿಯೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಕಪ್ಪು ತಲೆಯ ಕಂಬಳಿ ಹುಳು :

ಇದು ಸಮುದ್ರತೀರ ಪ್ರದೇಶ ಮತ್ತು ಸಮುದ್ರದ ಹಿನ್ನೀರಿನ ಹರವುಗಳಲ್ಲಿ ತೆಂಗಿನ ಗಿಡಕ್ಕೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ತಗಲುವ ಕೀಟ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಈ ಕೀಟ ಒಳ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ತೀವ್ರ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹರಡಿದೆ. ಈ ಕೀಟದ ಮರಿ ಹುಳುಗಳು ಚಿಕ್ಕ ಗಿಡಗಳ ಅಡಿ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮಿಂದ ಹೊರಸೂಸಿದ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಮತ್ತು ಎಲೆಯ ಅಂಗಾಂಶಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಿದಂತಹ ಚಿಕ್ಕ ಸುರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತವೆ. ಅವು ಮೊದಲು ಗರಿಗಳ ಅಡಿ ಭಾಗದ ಅಂಗಾಂಶಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಹಾಕುತ್ತದೆ. ಮೇಲ್ಭಾಗವು ಹಾಗೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಸೋಂಕು ತಗಲಿದ ಒಲೆಯ ಗರಿಗಳು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬೂದು ಮಿಶ್ರಿತ ಕಂದು ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ, ಒಂದೊಂದು ಹುಳುವು ತನ್ನ ತಿರುವ ಪ್ರದೇಶವಲ್ಲವೂ ಪಚ್ಚೆ ಪಚ್ಚೆಯಾಗಿ ಒಣಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಈ ಹುಳುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಫೆಬ್ರವರಿಯಿಂದ-ಮೇ ವರೆಗೆ ಅಧಿಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಮಳೆಗಾಲದ ಪ್ರಾರಂಭದೊಡನೆ ಇದು ಕಡಿಮೆಯಾಗತೊಡಗುತ್ತದೆ.

ರೋಗ ತಗಲಿದ ಎಲೆಗಳ ಕೆಳಭಾಗಕ್ಕೆ ಶೇ. 0.2 ರ ಡೈಕ್ಲೋ ರೋವಾಸ್ ಅಥವಾ ಶೇ. 0.2 ರ ಬಿ. ಎಚ್. ಸಿ. ಯನ್ನು ಸಿಂಪಡಿಸುವುದರಿಂದ ಈ ಕೀಟವನ್ನು ಫಲಪ್ರದವಾಗಿ ನಿಯಂತ್ರಿಸಬಹುದು. ಈ ತರಹದ ರಾಸಾಯನಿಕ ಕ್ರಿಮಿನಾಶಕಗಳನ್ನು ಕೀಟಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ತುಂಬಾ ಅಧಿಕವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅನುಸರಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಈ ಕ್ರಿಮಿನಾಶಕಗಳನ್ನು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಸಲ ಅಂದರೆ ಮಾರ್ಚ್, ಜೂನ್, ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ಮತ್ತು ಡಿಸೆಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸುವುದು ತುಂಬಾ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯೆನಿಸಿದೆ.

ಎಲೆ ತಿನ್ನುವ ಕಂಬಳಿ ಹುಳುಗಳನ್ನು ಅನೇಕ ಪರೋಪ ಜೀವಿಗಳು ಮತ್ತು ಕೀಟವನ್ನು ತಿಂದು ಬದುಕುವ ಜೀವಿಗಳಿಂದ ಸಹ ನಿಯಂತ್ರಿಸಬಹುದು. ಈ ಕೀಟಗಳ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಶತ್ರು ಕ್ರಿಮಿಯಾದ "ಪ್ಯಾರಾಸಿಯರೋಲಾನೆಫಾಂಟಿಡಿಸ್," "ಎಲಾಸೆಮಾಸ್ ನೆಫಾಂಟಿಡಿಸ್", "ಬ್ರಾಕಿಮೆರಿಯಾ ನೊಸಾಟೊರ್ಯ್" ಮತ್ತು "ಗ್ಲಾಂರೊಪಿಂಪ್ಲಾ ಪರಿಕ್ವಾಟಾ"ಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ತೆಂಗಿನ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕ್ರಿಮಿಗಳ ಕಾಟವು ಆರಂಭವಾದೊಡನೆ ಬಿಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೆಂಪು ಸೊಂಡಿಲು ದುಂಬಿ :

ಕೆಂಪು ಸೊಂಡಿಲು ದುಂಬಿ ಎಂಬುದು ತೆಂಗಿನ ಎಲೆ ಗಿಡಕ್ಕೆ ತಗಲುವ ಅತಿ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಕೀಟ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ 5ರಿಂದ 20 ವರುಷದ ಗಿಡಗಳು ಇವುಗಳ ದಾಳಿಗೆ ತುತ್ತಾಗುವುದು ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಪ್ರಾಯದ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಈ ಕೀಟದ ಹಾವಳಿಯು ಕಂಡು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಹುಳುವಿನ

ದಾಳಿಯ ಮೊದಲ ಚಿಹ್ನೆಯೆಂದರೆ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿನ ತೂತುಗಳು ಮತ್ತು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅವುಗಳಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬರುವ ನಾರಿನಂತಹ ಪದಾರ್ಥಗಳು, ನತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸುಳಿಯು ಸೋರಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಒಳಗಿನ ಗರಿಗಳು ಹೊರಗೆ ಹಳದಿಯಾಗಿ ಅದರ ಬುಡವು ಉದ್ದವಾಗಿ ಸೀಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಈ ಹುಳುವಿನ ಬಾಧೆಯು ಲಕ್ಷಣ ಬೆಳೆಯುವ ಗಿಡದ ಎಳೆಯ ಭಾಗ ಸೋರಿಕಿ ಒಂದು ಕಡೆ ವಾಲಿದ್ದ ಮೇಲೆ ದೃಢವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಈ ಕೀಟವನ್ನು ಫಲಪ್ರದವಾಗಿ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲು ಪೈರೋಕೋನ್ ಇ ಅಥವಾ ಕಾರ್ಬರಿಲ್ (ಸೆವಿನ್) ಅನ್ನು ಶೇಕಡಾ 1 ರ ಸಾಂದ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಂಡಕ್ಕೆ ಚುಚ್ಚುವುದಾಗಿ ನೀಡುವುದು ಉತ್ತಮ. ರೋಗ ತಗಲಿದ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಂಧ್ರವನ್ನು ಕೊರೆದು ಅದರ ಮೂಲಕ ಕಾಂಡದೊಳಗೆ ಹತ್ತು ಮಿಲಿ ಲೀಟರ್ ಪೈರೋಕೋನ್ ಇ ಅಥವಾ 20 ಗ್ರಾಂ ಶೇಕಡಾ 50 ಸೆವಿನ್ ಅನ್ನು ಒಂದು ಲೀಟರ್-ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬೆರೆಸಿ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ಹೋಬವಂತೆ ಚುಚ್ಚಬೇಕು.

50 ಸೆ.ಮೀ. ಉದ್ದವಾಗಿ ಸೀಳಿದ ತೆಂಗಿನ ಗಿಡದ ಕಾಂಡಗಳಿಗೆ ಕೆಲವು ಈಸ್ಟ್ರೀಕೋಗಳನ್ನು ಬೆರೆಸಿದ ತೆಂಗಿನ ಹೆಂಡವನ್ನು ಸುರಿದರೆ ಇದು ದುಂಬಿಗಳನ್ನು ಫಲಪ್ರದವಾಗಿ ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ದಿನವೂ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ಸೇರಲ್ಪಟ್ಟ ದುಂಬಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಕೊಲ್ಲಬಹುದು. ಈ ತರಹದ ಆಕರ್ಷಣಗಳೊಂದಿಗೆ 2 ಗ್ರಾಂ ಶೇಕಡಾ 50 ರ ಬಿ. ಎಚ್. ಸಿ. ಯನ್ನು ಸೇರಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಂತಹ ಕೀಟವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಾಯಿಸಬಹುದು.

ಹೆಣ್ಣು ದುಂಬಿಯು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಸುಳಿಕೊರಕ ದುಂಬಿಗಳಿಂದ ಉಂಟಾದ ಗಾಯಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಣಾಳಿ ಮೊಟ್ಟೆಯಿಡುತ್ತಿರುವ ಕಾರಣ ಸುಳಿಕೊರಕ ದುಂಬಿಗಳ ಮರದ್ದು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ನಿಯಂತ್ರಣಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರೆ ಈ ದುಂಬಿಗಳು ಸುಳಿಯಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟೆಯಿಡುತ್ತಿರುವ ಕಾರಣ ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ಯಂತ್ರಗಳಿಂದ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ಗಾಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡದಂತೆ ಜಾಗರೂಕರಾಗಿರುವುದು ಬಹು ಮುಖ್ಯ. ಮರದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ತೂತುಗಳಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅವುಗಳನ್ನು ಟಾರ್ ಅಥವಾ ಕ್ರಿಮಿನಾಶಕಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ಹುಳುವು ಅಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟೆಯಿಡಲಾಗದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಸಿರು ಓಲೆ ಗರಿಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿದಾಗ ಅವುಗಳ ಕಾಂಡವನ್ನು ಒಂದು ಮಿಟರ್ ಉದ್ದವಿರುವಂತೆ ಕತ್ತರಿಸಿ ಮೃದುಮಾದ ಅಂಗಾಂಶಗಳಿಗೆ ಗಾಯವಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ದುಂಬಿಗಳು ಅಸಂಖ್ಯವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಹರಡುವುದನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಈ ದುಂಬಿಗಳಿಂದ ಬಹುವಾಗಿ ಹಾನಿ ಹೊಂದಿರುವ ಮರಗಳನ್ನು ಕಡಿದು ಹಾಕಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಹಾಕಬೇಕು.

ಬೇರು ತಿನ್ನುವ ಹುಳು :

ಮಣ್ಣಿನೊಡನೆ ಜೀವಿಸುವ ಬಿಳಿಯ ಮರಿ ಹುಳು ಮತ್ತು ಬೇರು ತಿನ್ನುವ ಹುಳು ಎಂದು ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿರುವ ಈ ಕೀಟ ತೆಂಗಿನ ಬೇರನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತದೆ. ಇದು ತೆಂಗಲ್ಲದೆ ಮರಗಣಸು ಕೆಸುವಿನ ಗಿಡ ಮತ್ತು ಸಿಹಿ ಗೆಣಸಿನ ಗಿಡಗಳ ಬೇರನ್ನೂ ಸಹ ತಿನ್ನುತ್ತದೆ. ಈ ಕೀಟಗಳ ಬಾಧೆಗೆ ತುತ್ತಾದ ಗಿಡಗಳ ಎಲೆಗಳು ಹಳದಿಯಾಗುವುದಲ್ಲದೆ ಅತಿಯಾಗಿ ಬಾಧೆಯಾದಾಗ ಎಲೆ ಕಾಯಿಗಳು ಉದುರುತ್ತವೆ.

ಮುಂಗಾರು ಮಳೆಯ ಮುಂಚೆ, ಮಣ್ಣನ್ನು ಉಳವದರಿಂದ ಕೀಟಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಶೇಕಡಾ 5 ರ 28 ಕೆ.ಜಿ. ಹೆಪ್ಪಾಕ್ಲೋರ್ ಅಥವಾ 100ಕೆ.ಜಿ. ಶೇಕಡಾ 5ರ ಬಿ. ಎಚ್.ಸಿ. ಪ್ರತಿ ಹೆಕ್ಟೇರಿಗೆ ಹಾಕಿ ಮಣ್ಣಿನೊಡನೆ ಸೇರಿಸುವುದರಿಂದ ಸಹ ಕೀಟಗಳನ್ನು ಫಲಪ್ರದವಾಗಿ ನಿಯಂತ್ರಿಸಬಹುದು.

ಸಾಮಾನ್ಯಕೀಟಗಳು :

ಕೊರಡ್ ಅಥವಾ ಸುಕ್ಕು ಹುಳು ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ "ಪ್ಯಾರಾಡಾಸಿನಸ್ ರೊಸ್ಸಾಟಿಸ್" ಕೇರಳದ ಅನೇಕ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ತೀವ್ರ ಬಾಧೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಈ ಹುಳುವು ಹೆಣ್ಣು ಹೂವುಗಳಿಗೆ ಅಥವಾ ಮೊಗ್ಗುಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಎಳೆಯ ಕಾಯಿಗಳಿಗೆ ಸಹ ಘಾಸಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಹೂವುಗಳ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಎಳೆಯ ಕಾಯಿಗಳ ಹೊರ ಸಿಪ್ಪೆಯ ಮೇಲೆ ಪುಷ್ಪಾವರ್ಣದ ಕೆಳಗೆ ಉದ್ದುದ್ದನೆಯ ತೂತುಗಳುಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ತೂತುಗಳಿಂದ ಗೋಂದಿನಂತಹ ವಸ್ತು ವ್ಯುಜಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಸೋಂಕಿನ ತೀವ್ರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಬಲಿಯದ ಕಾಯಿಗಳು ಉದುರಿಹೋಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಒಂದೊಂದೇ ಗೊಂಚಲುಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೇ ಉಳಿದ ಕಾಯಿಗಳು ವಿಕೃತವಾಗಿ ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣದಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಕೃತವಾದ ರೂಪಗೊಂಡ ಕಾಯಿಗಳು ಬಹು ಸಂಖ್ಯೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬರಡಾಗುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ ತಿರುಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತ್ರ ಬಲಿತರುತ್ತದೆ.

ಗದ್ದಲು ಕೆಲವು ಸಾರಿ ತೆಂಗಿನ ಗಿಡದ ಕಾಂಡಕ್ಕೆ ಹಬ್ಬಿಕೊಂಡು ತೊಂದರೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಶೇಕಡಾ 0.01ರ ಬಿ.ಎಚ್.ಸಿ ಅಥವಾ ಕ್ಲೋರಡೇನ್‌ನ್ನು ಸಿಂಪಡಿಸಬಹುದು. ಗದ್ದಲಿನ ಹುತ್ತವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಕೆಡವಿ, ಆ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಈ ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದ ದ್ರಾವಣವನ್ನು ಸುರಿಯಬೇಕು. ಒಂದು ಅಂದಾಜಿನ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರತಿಶತ 20ರಷ್ಟು ತೆಂಗಿನ ಸಸಿಗಳು ಜಂಬಿಟ್ಟಿಗೆ ಮಣ್ಣಿನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಗದ್ದಲಿನ ಬಾಧೆಯಿಂದ ಹಾಳಾಗುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ಬಾಧೆಯಿದ್ದಾಗ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಶೇಕಡಾ 0.1ರ ಬಿ.ಎಚ್.ಸಿ. ಅಥವಾ ಕಾರ್ಬಾರಿಲ್ ರಾಸಾಯನಿಕಗಳಿಂದ ಸಿಂಪಡಿಸಬೇಕು.

ಇಲಿಗಳು :

ಇಲಿಗಳು ಎಳೆಯ ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ತಿಂದು ತೀವ್ರ ಹಾನಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ವಿಶಿಷ್ಟ ರೀತಿಯ ರಂಧ್ರಗಳುಳ್ಳ ಉದುರಿದ ಕಾಯಿಗಳು ಮರಗಳ ಸುತ್ತ ಬಿದ್ದಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಈ ಇಲಿಗಳನ್ನು ಯಾಂತ್ರಿಕ ಪ್ರತಿಬಂಧಕಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಬೋನುಗಳನ್ನೊಡ್ಡಿ ಅಥವಾ ವಿಷ ಹಾಕಿ ನಿಯಂತ್ರಿಸಬಹುದು. 40 ಸೆ.ಮೀ. ಅಗಲದ ಜಿ.ಐ. ಷೀಟ್‌ಗಳ ಬ್ಯಾಂಡ್‌ಗಳನ್ನು ಮರಗಳ ಸುತ್ತ ನೆಲದ ಮೇಲಿನಿಂದ ಎರಡು ಮೀಟರ್ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುವುದರಿಂದ ಇಲಿಗಳು ಮರಹತ್ತದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅಲ್ಯೂಮಿನಿಯಂ ಫಾಸ್ಫೇಟ್ ಮಾತ್ರಗಳನ್ನು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಇಲಿಯ ಬಿಲಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಹೋಗೆ ಬರಿಸುವುದರಿಂದ ಇವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಭಾವಿತವಾಗಿ ನಿಯಂತ್ರಿಸಬಹುದು. ಆಹಾರದೊಂದಿಗೆ ವಾರ್‌ಫೆರಿನ್ ಅಥವಾ ಫ್ಯುಮಾರಿನಾಂತಹ ವಿಷಗಳನ್ನು ಬೆರೆಸಿ ಒಂದು ಹೆಕ್ಟೇರಿನಲ್ಲಿ 30 ಕೆಡಿ ಇಡುವುದರಿಂದ ಇಲಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಶೇಕಡಾ 94 ಮತ್ತು

ಶೇಕಡಾ 100 ರಷ್ಟು ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ನಿಯಂತ್ರಿಸಬಹುದು.

ತೆಂಗಿನ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಬಾವಲಿಗಳ ಹಾವಳಿಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಕಾಯಿಯ ಗೊಂಚಲನ್ನು ಬಿಜಿಫಸ್ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಸಸ್ಯಗಳ ಎಲೆಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟುವುದು ಒಳಿತು.

ತೆಂಗಿನ ಮರದ ರೋಗಗಳು :

ತೆಂಗಿನ ಮರದ ಬಹು ಮುಖ್ಯ ರೋಗಗಳ ಒಂದು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಈ ಕೆಳಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಮೊಗ್ಗುಕೊಳೆ ಅಥವಾ ಸುಳಿ ಕೊಳೆಯುವ ರೋಗ :

ಈ ರೋಗ "ಪೈಟೋಪಥೆರಾ ಪಾಮಿವೊರಾ" ಎಂಬ ಬೂಸ್ಟಿನಿಂದ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸೋಂಕು ನಡು ಸುಳಿಯ ಬುಡ ಅಥವಾ ಒಳಗಿನ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿನ ಎಳೆಯ ಎಲೆಗಳ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಮಧ್ಯದ ರೆಂಬೆಗೆ ಸೋಂಕು ತಗುಲಿದರೆ ಅದು ವಿವರ್ಣವಾಗಿ ಸುರುಟಿಹೋಗಿ ಜೋತಾಡುತ್ತದೆ. ಸೋಂಕು ತಗುಲಿದ ಎಲೆಗಳು ಮಾಸಲು ಹಳದಿ ಮತ್ತು ಕಂದು ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ತಿರುಗುತ್ತದೆ. ತುದಿಯ ಮೈದು ಭಾಗಗಳಿಗೆ ಸೋಂಕು ತಗುಲಿ ಎಳೆಯ ಎಲೆಗಳ ಬುಡಗಳು ಮತ್ತು ಸುತ್ತಲಿನ ಅಂಗಾಂಶಗಳು ವಿಕಾರವಾಗಿ ಅಂಟಿಂಟಾದ ಮುದ್ದೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿ ದುರ್ವಾಸನೆಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ರೋಗ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಉಷ್ಣಾಂಶ ಕಡಿಮೆಯಿದ್ದಾಗ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ.

ನಡು ಸುಳಿಯು ಸುರುಟಿದಾಗಲೇ ರೋಗವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ ರೋಗ ತಗಲಿದ ಭಾಗವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೆಗೆದುಹಾಕಿ, ಶುಭ್ರಪಡಿಸಿ ಬೋರ್ಡೋಪೇಸ್ಟನ್ನು ಬಳಿಯಬೇಕು. ಈ ಬಳಿಕ ಆ ಭಾಗದ ಮೇಲೆ ಏನಾದರೂ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟು ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಪೇಸ್ಟ್ ತೊಳೆದು ಹೋಗದಂತೆ ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ತೀವ್ರ ಸ್ವರೂಪದ ರೋಗ ತಗುಲಿದ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಕಡಿದು ಸುಡಬೇಕು. ಮಿಕ್ಕ ಮರಗಳನ್ನು ಈ ರೋಗವು ಹರಡದಂತೆ ಶೇಕಡಾ 1ರ ಬೋರ್ಡೋ ದ್ರಾವಣವನ್ನು ಸಿಂಪಡಿಸಬೇಕು.

ಶೇಕಡಾ ಒಂದರ ಬೋರ್ಡೋ ದ್ರಾವಣದ ತಯಾರಿಕೆ ಕ್ರಮ :

50 ಲೀಟರ್ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಿಲೋ ಗ್ರಾಂ ಮೈಲುತುತ್ತವನ್ನು ಕರಗಿಸಿ ಬೇರೆ 50 ಲೀಟರ್ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೆ.ಜಿ. ಸುಣ್ಣವನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಸುರಿಯುತ್ತಾ ಕಲಕುತ್ತಾ ಇರಬೇಕು. ಮೈಲುತುತ್ತು ದ್ರಾವಣವನ್ನು ಸುಣ್ಣದ ದ್ರಾವಣಕ್ಕೆ ಸುರಿಯಬೇಕು. ಈ ಮಿಶ್ರಣ ತಯಾರಾದ ನಂತರ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಚಾಕುವೊಂದನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಅದ್ದಬೇಕು. ಚಾಕುವಿನ ಅಲಗಿನ ಮೇಲೆ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣ ಕಂಡು ಬಂದರೆ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಣ್ಣ ಹಾಕಬೇಕು. ಈ ಬೋರ್ಡೋ ಮಿಶ್ರಣವನ್ನು ತಯಾರಿಸಲು ಮರದ, ಮಣ್ಣಿನ ಅಥವಾ ತಾಮ್ರದ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಬೋರ್ಡೋ ಪೇಸ್ಟನ್ನು ತಯಾರಿಸಲು 100 ಗ್ರಾಂ ಮೈಲುತುತ್ತ ಮತ್ತು 100 ಗ್ರಾಂ ಸುಣ್ಣವನ್ನು 500 ಮಿ.ಲಿ. ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಕರಗಿಸಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಒಂದುಗೂಡಿಸಬೇಕು.

ಬೇರು ಸೊರಗು ರೋಗ :

ಈ ರೋಗವು ಕೇರಳ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಳೆದ 100 ವರುಷಗಳಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದು, ಈ ರೋಗ ಮೊದಲು 1882ರ ನೆರೆ ಹಾವಳಿ ನಂತರ ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಈಗ ಈ ರೋಗ ಕೇರಳದ ಎಂಟು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಾದ ತಿರುವನಂತಪುರಮ್, ಅಲೆಪ್ಪಿ, ಕೊಲ್ಲೂನ್, ಕೊಟ್ಟಾಯಮ್, ಪಥಾನ್‌ಮಿಟ್ಟಾ, ಇಡುಕ್ಕಿ, ಎರ್ನಾಕುಲಂ ಮತ್ತು ತ್ರಿಚೂರ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಇವಲ್ಲದೆ ಈ ರೋಗ ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮಲಾಪುರಂ, ಪಾಲಗಾಟ್, ಕ್ಯಾಲಿಕಟ್, ವಯನಾಡ್, ಕನ್ನೂರ್ ಮತ್ತು ಕಾಸರಗೋಡು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ನೆರೆ ರಾಜ್ಯವಾದ ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸಹ ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ.

ಈ ರೋಗದ ಆರಂಭದ ಲಕ್ಷಣಗಳೆಂದರೆ ಆಗ ತಾನೆ ತೆರೆಯುತ್ತಿರುವ ಮಧ್ಯದ ಎಲೆಗಳ ಕಿರುಪರ್ಣಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳದಿರುವುದು, ಎಲೆಗಳು ಹಳದಿ ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ತಿರುಗುವುದಲ್ಲದೆ ಎಲೆ ಪರ್ಣಗಳ ತುದಿಗಳು ಒಣಗುವುದು. ಇದರಿಂದ ಗಿಡದ ಇಳುವರಿಯಲ್ಲಿ ತೀವ್ರವಾದ ಕಡಿಮೆ ಬರುವುದಲ್ಲದೆ ಕಾಯಿಗಳು ಸಣ್ಣದಿದ್ದು ಒಳಗಿನ ತಿರುಳು ತುಂಬಾ ಚಿಕ್ಕ ಪದರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕೊಬ್ಬರಿಯ ಎಣ್ಣೆ ಅಂಶ ಸಹ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮೈಕೊಪ್ಲಾಸಂ ಹಾಗೆಯೇ ಕಂಡು ಬರುವ ಏಕಕಣಜೀವಿ ಈ ರೋಗದ ಕಾರಣೀಭೂತವೆಂದು ಧೃಢಪಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಈ ರೋಗವು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹರಡುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಗಿಡವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಾಶಗೊಳಿಸದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಫಲಪ್ರದ ನಿಯಂತ್ರಣ ಪದ್ಧತಿ ಕಂಡು ಬಂದಿಲ್ಲ. ರೋಗವನ್ನು ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಡಲು ಕೇರಳದ ಅರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಳಗೆ ನಮೂದಿಸಿದ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬಹುದು.

1. ರೋಗ ತಗುಲಿದ ಮತ್ತು ಗಿಡಕ್ಕೆ 10 ಕಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ತೆಗೆದು ನಾಶಪಡಿಸಬೇಕು. ರೋಗ ಉಲ್ಬಣಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ರೋಗ ಸೋಂಕಿದ ಎಲ್ಲಾ ಗಿಡಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ನಾಶಪಡಿಸಬೇಕು.
2. ಹೀಗೆ ತೆಗೆದು ನಾಶ ಪಡಿಸಿದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಇಳುವರಿ ಕೊಡುವ ಸಂಕರಣ ತಳಿಯಾದ ಚಂದ್ರಕಲ್ಪ ಅಥವಾ ಎತ್ತರ ತಳಿಯಾದ ಪಶ್ಚಿಮ ತೀರದ ಎತ್ತರದ ತಳ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕದ್ದು.
3. ಎಲ್ಲಾ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ನಮೂದಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ರಾಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರ, ಸಾವಯವ ಗೊಬ್ಬರ ಮತ್ತು ಮಾಗ್ನೀಶಿಯಂ ಸಲ್ಫೇಟನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.
4. ದ್ವಿದಳ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಬೆಳೆ ಮತ್ತು ಇತರೇ ಅಂತರಿಕ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದು.
5. ಬೇಸಿಗೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೀರಾವರಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು.
6. ಎಲೆಗಳ ಕೊಳೆತವನ್ನು ಶಿಲೀಂಧ್ರ ನಾಶಕಗಳಿಂದ ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿಡುವುದು.

ಎಲೆ ಕೊಳೆರೋಗ :

ಈ ರೋಗವು "ಬೈಫೋಲಾರಿಸ್ ಹಾಲೋಡಸ್" ಎಂಬ ಬೂಸ್ಟಿನಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದು, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಈ ರೋಗವು ಬೇರು ಸೊರಗು ರೋಗವು ಬಾಧಿಸುವ ಮರಗಳಿಗೆ ತಗುಲುತ್ತದೆ.

ಮೊತ್ತಮೊದಲು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುವ ಚಿಹ್ನೆಯೆಂದರೆ ಎಲೆಗಳ ಕೆಲ ಒಳಗಿನ ಸುರುಳಿಯಲ್ಲಿನ ಗರಿಗಳ ಹೊರ ತುದಿ ಕಪ್ಪು ಹೊಂದಿ, ಮುದುಡಿಕೊಂಡು ಕೊಳೆಯ ತೊಡಗುವುದು. ಈ ರೋಗದಿಂದ ಬಾಧಿತವಾದ ಎಲೆಗಳು ಬೀಸಣಿಗೆಯಾಕಾರ ಹೊಂದಿ ಒಣಗಿದ ಮೇಲೆ ಗಾಳಿ ಬೀಸಿದಾಗ ಚೂರುಚೂರಾಗಿ ಒಡೆದು ಹಾರಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ರೋಗ ತಗುಲಿದ ನೆತ್ತಿ ಮತ್ತು ಎಲೆಗಳಿಗೆ ಶೇಕಡಾ 1 ರ ಬೋರ್ಡೋ ಮಿಶ್ರಣ ಅಥವಾ ಶೇಕಡಾ 0.3ರ ಡೈಫೆನ್ ಎಮ್-45 ಅಥವಾ ಶೇ 0.5ರ ಫೈಟೋಲೋನ್‌ನ್ನು ವರುಷದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಬಾರಿ ಸಿಂಪಡಿಸುವುದರಿಂದ ಈ ರೋಗವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಬಹುದು.

ಬ್ಲೈಟ್ ರೋಗ ಅಥವಾ ಬೂದು ಎಲೆ ಚುಕ್ಕೆ ರೋಗ :

ಈ ರೋಗವು "ಪೆನ್ಸಿಲೋಸಿಯಾ ಪಾಮಾರಮ್" ಎಂಬ ಬೂಸ್ಟಿನಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ. ಮೊದಲ ಚಿಹ್ನೆಯು ಹೊರಗಿನ ಸುರುಳಿಯಲ್ಲಿನ ಎಲೆಗಳ ಮೇಲಿನ ಎಳೆಗರಿಗಳು ಚಿಕ್ಕ ಹಳದಿ ಬಣ್ಣದ ಚುಕ್ಕೆಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮೈದೋರುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇವು ಕ್ರಮೇಣ ಅಂಡಾಕಾರವನ್ನು ತಾಳಿ ಅವುಗಳ ಸುತ್ತ ವೃತ್ತಾಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಬೂದು ಬಣ್ಣದ ಪಟ್ಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಚುಕ್ಕೆಗಳ ಮಧ್ಯಬಿಂದುವು ಬೂದು ಬಣ್ಣದ ಬಿಳಿಯಾಗಿ ಪಟ್ಟಿಯು ಕಪ್ಪಾಗಿ, ಅನಂತರ ಅದು ಹಳದಿ ಮಿಶ್ರಿತ ಹಸಿರು ಅಂಗಾಂಶಗಳ ಪ್ರಕಾಶಮಯವಾದ ವಲಯದಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಬಾಗವನ್ನು ಅನಂತರ ಏಕೀಕರಿಸಿ ಅಸಮರೂಪದ ಕೊಳೆತ ಕಲೆಗಳಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಈ ರೋಗವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಲು, ಬಾಧೆಯಿರುವ ಹಳೆಯ ಎಲೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಗಿಡಕ್ಕೆ ಶೇಕಡಾ 1ರ ಬೋರ್ಡೋ ದ್ರಾವಣವನ್ನು ಸಿಂಪಡಿಸಬೇಕು.

ಮಹಾಳಿ ಅಥವಾ ಕಾಯಿಕೊಳೆ ರೋಗ ಮತ್ತು ಕಾಯಿ ಉದುರುವ ರೋಗ :

ರೋಗದ ಪ್ರಮುಖ ಲಕ್ಷಣವೆಂದರೆ ಹೆಣ್ಣು ಹೂಗಳು ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕ ಕಾಯಿಗಳು ಅಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಉದುರಿ ಹೋಗುವುದು. ಚಿಕ್ಕ ಕಾಯಿಗಳು ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಬಲಿಯದ ಕಾಯಿಗಳ ತೊಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಗಾಯಗಳು ಕಾಣಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಗಾಯಗಳ ಕೆಳಗಿನ ಅಂಗಾಂಶವು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕೊಳೆಯತೊಡಗುತ್ತವೆ.

ಈ ರೋಗವು 'ಪೈಟೊಪ್ತರಾ' ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಬೂಸ್ಟಿನಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದು, ಬಾಧೆಗೆ ಒಳಗಾದ ಜಾಗದ ಮೇಲೆ ಬಿಳಿ ಬೂಸ್ಟಾಗಿ ಕಾಣಬರುತ್ತದೆ. ಮಳೆಗಾಲದ ಹವೆಯು ಇದರ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಬಹು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಳೆಗಾಲದ ಮುಂಚೆ ಶೇಕಡಾ 1ರ ಬೋರ್ಡೋ ದ್ರಾವಣ ಅಥವಾ ಶೇ 0.5ರ

ಫೈಟೋಲಾನ್‌ನ್ನು ಎರಡು ಸಾರಿ 40 ದಿವಸಗಳ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಸಿಂಪಡಿಸಿದರೆ ರೋಗವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಬಹುದು. ಉದುರಿದ ಚಿಕ್ಕ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಬಲಿಯದ ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಸುಟ್ಟು ಹಾಕಬೇಕು.

ಅಂಡುಡಕ ಅಥವಾ ರಸಸೋರುವ ರೋಗ :

ಈ ರೋಗದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಚಿಹ್ನೆಗಳೆಂದರೆ ಮರದ ಹೊರಗಿನ ಅಂಗಾಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುವ ಬಿರುಕುಗಳು ಮತ್ತು ಗಾಯಗಳಿಂದ ಒಂದು ತುಕ್ಕು ಹಿಡಿದಂತಹ ಕಂದು ಬಣ್ಣದ ದ್ರವವು ಒಸರುವುದು. ಈ ಒಸರಿದ ವಸ್ತುವು ತೊಗಟೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಗೇ ಒಣಗಿ ಹೋದಾಗ ಅದು ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ತಿರುಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲಿಗೆ ಈ ಬಿರುಕುಗಳು ಕಾಂಡದ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಕ್ರಮೇಣ ಇತರ ಕೊಳೆತ ಮೇಲ್ಭಾಗಕ್ಕೆ ಪಸರಿಸುತ್ತದೆ. ಬಾಧೆಯಾದ ಕಾಂಡದ ಭಾಗವು ಕ್ರಮೇಣ ಕೊಳೆತ ರೂಪ ತಾಳುತ್ತದೆ. ರೋಗದಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿರುವ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಉಪಚರಿಸದೇ ಬಿಟ್ಟಲ್ಲಿ ಇದು ಭಯಂಕರ ರೂಪವನ್ನು ಸಹ ತಾಳಬಹುದು.

ಈ ರೋಗ 'ತೆಲಾವಿಯೋಫೈಟ್ ಪ್ಯಾರಾಡಾಕ್ಸ್' ಎಂಬ ಬ್ಯಾಕ್ಟೀರಿಯಾದಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜಲಪಾತ್ಮ ಮತ್ತು ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿರುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಮ್ಲತೆ ಅಥವಾ ಕ್ಷಾರತೆಗಳು ಈ ರೋಗವು ಬಾಧಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತವೆ. ರೋಗ ಉಲ್ಬಾಣಾವಸ್ಥೆಗೊಂಡಾಗ ದಯೋಕಾಲಾಂಡ್ರಾ ಎಂಬ ಕೀಟವು ಕಾಂಡದ ಕೊಳೆಯುವಿಕೆಯನ್ನು ವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ರೋಗ ತಗುಲಿ ವಿವರ್ಣವಾದ ಅಂಗಾಂಶಗಳನ್ನು ಹರಿತವಾದ ಉಳಿಯೊಂದರಿಂದ ಕತ್ತರಿಸಿ ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕು. ಗಾಯಕ್ಕೆ ಕೋಲ್ ಟಾರ್ ಅಥವಾ ಬೋರ್ಡೋಪೇಸ್ಟನ್ನು ಲೇಪಿಸಬೇಕು.

ತಂಜಾವೂರು ಸೊರಗು ರೋಗ :

ಈ ರೋಗದ ಪ್ರಮುಖ ಲಕ್ಷಣಗಳೆಂದರೆ ಸೊರಗಿನ ಎಲೆಗಳು ಕಂದು ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ತಿರುಗುವುದು, ಚಿಗುರು ಎಲೆಗಳು ಸುಕ್ಕುಗಟ್ಟುವುದು, ಕಾಂಡದ ಮೇಲೆ ಕಂಪು ಬಣ್ಣದ ಅಂದರೆ ಕಾಂಡ ಸೋರಿದಂತಹ ಪಟ್ಟಿಗಳು ಕಾಣುವುದು, ಬೇರಿನ ಸಮೂಹವು ಕೊಳೆಯುವುದು, ಕಾಯಿಗಳಾಗುವುದು ಸ್ಥಗಿತವಾಗುವುದು. "ಗ್ಯಾನೋಡರ್ಮಾ ಲ್ಯುಸಿಡಮ್" ಎಂಬ ಶಿಲೀಂಧ್ರಕ ರೋಗದ ಮೂಲ ಕಾರಣ.

ಮರವೊಂದಕ್ಕೆ 5 ಕೆ.ಜಿ. ಬೇವಿನ ಹಿಂಡಿ, ಸಾವಯವ ಗೊಬ್ಬರದ ಬಳಕೆ ಮತ್ತು ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಹಾಯಿಸುವುದರಿಂದ ರೋಗವನ್ನು ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿಯಂತ್ರಿಸಬಹುದು. ಇತರೇ ನಿರ್ವಹಣಾ ಪದ್ಧತಿಗಳೆಂದರೆ ಸತ್ತ ಗಿಡಗಳನ್ನು ನೆಲದಿಂದ ಅಗೆದು ಬುಡ ಸಮೇತ ಸುಟ್ಟು ಹಾಕುವುದು. ಇತರೇ ಸುತ್ತಲಿನ ಆರೋಗ್ಯಯುತ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಸಣ್ಣ ಕಾಲುಬೆಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ರೋಗದಿಂದ ಬಳಲುವ ಗಿಡಗಳಿಂದ ಬಾಧೆ ಬರದ ಹಾಗೇ ಕಾಪಾಡುವುದು.

ತಾಟಪಾಕಾ ರೋಗ :

ಈ ರೋಗವು ಮೊದಲು ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದ ಪೂರ್ವ ಗೋದಾವರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ತಾಟಪಾಕಾ

ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ 1942ರ ನೆರೆಹಾವಳಿಯ ನಂತರ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. 25ರಿಂದ 60 ವರುಷ ವಯಸ್ಸಿನ ಗಿಡಗಳು ಈ ರೋಗದ ಬಾಧೆಗೆ ಒಳಪಡುವುದು ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ.

ಈ ರೋಗದ ಆರಂಭದ ಲಕ್ಷಣಗಳೆಂದರೆ, ಗಿಡದ ತಲೆಯ ಭಾಗವು ತುಂಬಾ ದೊಡ್ಡ ಗಾತ್ರವಾಗುವುದು, ಎಲೆಗಳು ಹಚ್ಚ ಹಸುರು ಬಣ್ಣ ತಾಳುವುದು ಮತ್ತು ಮರದ ಇಳುವರಿಯಲ್ಲಿ ತಟ್ಟನೆ ಏರಿಕೆ ಕಂಡು ಬರುವುದು. ಆ ನಂತರ ಇಳುವರಿ ಕುಸಿಯತೊಡಗಿ ಬೆಳೆದು ಬರುವ ಎಲೆಗಳು ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣದಾಗಿ ವಿವರ್ಣವಾಗತೊಡಗುತ್ತವೆ. ಕಾಂಡವು ಕ್ರಮೇಣ ಸಣ್ಣದಾಗತೊಡಗಿ ಆಗ ತಾನೆ ತೆರೆಯುತ್ತಿರುವ ಮಧ್ಯದ ಎಲೆಗಳ ಕಿರುಪರ್ಣಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ರೋಗ ತಗುಲಿದ ಗಿಡಗಳು ಕಡಿಮೆ ಉಪಪತ್ರಗಳನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಕಾಯಿಗಳು ಸಣ್ಣದಾಗಿ, ತಿರುಳು ಬತ್ತಿಹೋಗಿ ಬರಡಾಗುತ್ತವೆ. ಇತ್ತೀಚಿನ ಅಧ್ಯಯನದ ಪ್ರಕಾರ ಈ ರೋಗ 'ಮೈಕೊಪ್ಲಾಸ್ಮಾ' ಹಾಗೆಯೇ ಇರುವ ಏಕಕಣ ಜೀವಿಯಿಂದ ಬರುವುದೆಂದು ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ.

ಚಿಗುರು ಸುಕ್ಕುಗಟ್ಟುವ ರೋಗ :

ಈ ರೋಗ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಸ್ಸಾಂ ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಲ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ರೋಗದ ಪ್ರಮುಖ ಲಕ್ಷಣಗಳೆಂದರೆ ಎಲೆಗಳು ಸಣ್ಣದಾಗಿರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಸುಕ್ಕುಗಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ಎಲೆಪತ್ರಗಳ ತುದಿ ಬಣಗಿ ಒರಟಾಗಿ, ಅವು ಸರಿಯಾಗಿ ಬಿಡಿಸಿ ಹೊರಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಿಂದ ಎಲೆಗಳು ಹೊರಬರಲು ಆಸ್ವದವಿಲ್ಲದೇ ಸಾಯುತ್ತವೆ. ರೋಗವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಲು 50 ಗ್ರಾಂ ಬೊರಾಕ್ಸನ್ನು ಪ್ರತಿಗಿಡಕ್ಕೆ ವರುಷದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಾರಿ ಅಂದರೆ ಫೆಬ್ರವರಿ-ಮೇ ಮತ್ತು ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್-ಅಕ್ಟೋಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು.

ಆರ್ಥಿಕತೆ :

ತೆಂಗು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮನೆ ಅಂಗಣದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿದಾರರ ಬೆಳೆಯಾಗಿದೆ. ಬೆಳೆಗಾರರು ಸುಧಾರಿತ ಬೇಸಾಯ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಲಾಭವನ್ನು ಗಳಿಸಬಹುದು. ಸಂಕರಣ ತಳಿಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದು ಎತ್ತರ ತಳಿಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುವದಕ್ಕಿಂತ ತುಂಬಾ ಲಾಭಕಾರಿಯೆಂದು ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಒಂದು ಹೆಕ್ಟೇರ್ ತೆಂಗಿನ ಬೇಸಾಯದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಖರ್ಚು ಮತ್ತು ಆದಾಯದ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಈ ಕೆಳಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವಾಗ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳೆಂದರೆ :

1. ಕೃಷಿ ವಾಯುಗುಣ - ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಹೋಲುವಂತದ್ದು
2. ತೆಂಗಿನ ಗಿಡಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ - 175 ಪ್ರತಿ ಹೆಕ್ಟೇರಿನಲ್ಲಿ.
3. ತೆಂಗಿನ ದೃಢ ಇಳುವರಿ - 130 ಕಾಯಿಗಳು ಪ್ರತಿ ಗಿಡಕ್ಕೆ ಗಿಡ್ಡ x ಎತ್ತರ ಸಂಕರಣ ತಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು 80 ಕಾಯಿಗಳು ಪ್ರತಿ ಗಿಡಕ್ಕೆ ಪಶ್ಚಿಮದ ಎತ್ತರದ ತಳಿಗಳಲ್ಲಿ.
4. ಕೂಲಿಯವರ ಸಂಬಳ - 25 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಪ್ರತಿ ದಿವಸಕ್ಕೆ.

5. ಇತರೇ ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆ - 1983-84ರ ಸಮಯದಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ.

6. ತೆಂಗಿನ ಕಾಯಿಯ ಬೆಲೆ - ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ ಪ್ರತಿ ಕಾಯಿಗೆ.

ಹೀಗೆ ಅಂದಾಜು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಅಂಕಿ ಸಂಖ್ಯೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಪಶ್ಚಿಮ ಎತ್ತರದ ತಳಗಳಲ್ಲಿ ವಿರ್ಚು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಂತಹ ಹಣ 12ನೇ ವರುಷದಿಂದ ತಿರುಗಿ ಸಿಕ್ಕರೆ, ಸಂಕರಣ ತಳಿಯಾದ ಗಿಡ್ಡ x ಎತ್ತರ ತಳಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ನೆಟ್ಟ 8ನೇ ವರುಷದಿಂದ ಶುರುವಾಗುತ್ತದೆ. ಸುಮಾರಾಗಿ ಪಶ್ಚಿಮದ ಎತ್ತರದ ತಳ ಪ್ರತಿ ಹೆಕ್ಟೇರಿನಿಂದ 13ನೇ ವರುಷದಿಂದ 13,000 ರೂಪಾಯಿಯ ಆದಾಯ ನೀಡಿದರೆ, ಸಂಕರಣ ತಳಿಯಾದ ಎತ್ತರ x ಗಿಡ್ಡ ತಳ ನೆಟ್ಟ 10ನೇ ವರುಷದಿಂದ 25,000 ರೂಪಾಯಿಯ ಆದಾಯ ಕೊಡುತ್ತದೆ.

	ವಿರ್ಚು (ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ)		ಆದಾಯ (ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ)	
	ಪ್ರತಿ ವರುಷ		ಎತ್ತರದ	ಸಂಕರಣ ತಳ
	ತಳಿ	ಸಂಕರಣ ತಳಿ	ತಳಿ	ಸಂಕರಣ ತಳಿ
1.	11300	11700	-	-
2.	6870	6900	-	-
3.	7700	7740	-	-
4.	6620	8060	-	-
5.	6620	8200	-	7000
6.	6620	8350	-	14000
7.	6710	8490	7000	21000
8.	6825	8630	12250	26250
9.	7050	8775	15750	315000
10.	7340	8920	17500	35000
11.	7340	8920	19250	36750
12.	7340	8920	21000	38500
13.	7340	8920	22750	40250
14.	7340	8920	22750	42000
15.	7340	8920	245000	45500
16.	7340	8920	26250	45500
17 ವರುಷದ				
ಸಂತರ	7340	8920	28000	45500